

a világvégi múterem
vasárnap is nyitva áll
belép az ajtón egy alak
a fényképész fut szalutál

oldalán kard orrán cvikker
leül a kamera elé
nem tudja mit keres itt
de úgy tesz mintha értené

a lencse előtt komoran
a nagybajszú Friedrich Nietzsche ül
a háttérben angyalka áriázik
társa meg hegedül

hol van Salome kérdezi Nietzsche
de a fényképész nem felel
a fényképész nem beszélhet
míg dolgozik senkivel

Nietzsche most hallgat – hallgatózik
a ház előtt néma törpe ül
a kettétört napkorongtányér
az alkonyat levében elmerül

nem tudja mit keres itt
kacarásnak az angyalok
isten egy függöny mögött áll
mint aki nincsen ott

holnap kiragasztja a képet
egy kopasz angyal a falra
megnézheti minden üdvözült
Nietzsche is ha akarja